خبر

صلاح دوباره تست کرونا می‌دهد

مقامات مصری می‌گویند محمد صلاح می‌تواند پنجشنبه به لیوربول ملحق شود اگر تست کرونایش منفی باشد. جمعه در آستانه بازی مقدماتی جام ملت‌های آفریقا مقابل توگو، جواب تست کرونای مهاجم قرمزها مثبت اعلام شد و او در حال حاضر در کشورش در یک هتل خودش را قرنطینه کرده است. گفته می‌شود این بازیکن ۲۸ ساله که با تیم ملی کشورش تمرین می‌کرده، دوشنبه قبل در مراسم ازدواج برادرش شرکت کرده است. حسام حسنی مسئول کمیته کووید ۱۹ در وزارت بهداشت مصر گفت: «صلاح در حال حاضر در هتل دوران قرنطینه را طی می‌کند و پنجشنبه یک تست PCR دیگر می‌دهد. احتمال می‌دهم این بار تست او منفی باشد چون تا به حال هیچ علائمی از خود بروز نداده است. مثل هر شهروند مصری او تمام اسکن‌ها و تست‌های پزشکی لازم را داد و حالا پروتکل‌های پزشکی قرنطینه را رعایت می‌کند. باشگاه لیوربول در مورد شرایط صلاح با ما در تماس است و او می‌تواند به انگلیس برگردد اگر تست پنجشنبه‌اش منفی باشد.» صلاح نتوانست در بازی دیشب برابر توگو، مصر را همراهی کند و پروتکل‌های کرونا می‌گوید شاید در بازی سخت یکشنبه آینده برابر لستر هم بازی نکند.

تقلای لیورپول برای بازگشت مصدومان

لیوربول امیدوار است جردن هندرسون و اندی رابرتسون بتوانند در بازی حساس یکشنبه مقابل لسترسیتی بازی کنند تا فهرست مصدومان تیم از این طولانی‌تر نشود. هر دو در جریان بازی‌های ملی مصدوم شدند: هندرسون در باخت انگلیس مقابل بلژیک و رابرتسون به عنوان کاپیتان اسکاتلند در جریان شکست برابر اسلواکی. هندرسون اردوی انگلیس را ترک کرد اما اینکه رابرتسون شانس حضور در بازی امشب کشورش در لیگ ملت‌ها را دارد، احتمال بازی‌اش در دیدار تیم‌های بالای جدول لیگ برتر را افزایش می‌دهد. لیوربول امید دارد هندرسون هم فقط برای احتیاط بازی آخر کشورش در لیگ ملت‌های اروپا را رها کرده و شرایط بازی را داشته باشد. مدافع قهرمانی لیگ برتر در چهار هفته اخیر بازیکنان کلیدی خود را از دست داده و حالا با فهرست بلندبالایی از مصدومان مواجه است. قرمزها دو مدافع میانی خود، ویرجیل فان دایک و جو گومز را به خاطر آسیب‌دیدگی‌هایی که شاید تا پایان فصل رهایشان نکند، از دست داده‌اند که این دومی در جریان بازی برای تیم ملی انگلیس دچار آسیب شده. به این ترتیب، یورگن کلوپ فقط ژوئل ماتیپ را به عنوان مدافع میانی تخصصی در اختیار دارد، این بازیکن ۲۹ ساله کامرونی هم در هفته‌های اخیر با نگرانی‌هایی بابت شرایط بدنی‌اش مواجه بوده. ناتانیل فیلیپس و ریس ویلیامز جوان برای اشغال جای خالی خط میانی رقابت دارند. علاوه بر آن، ترنت الکساندر آرنولد، دفاع راست لیوربول، سه تا چهار هفته نمی‌تواند به خاطر مصدومیت همسترینگ بازی کند. شرایط بدنی فابینیو و تیاگو آلکانتارا، دو هافبک تیم نیز چندان مساعد نیست. بازیکن برزیلی به دلیل مصدومیت از حضور در بازی‌های ملی این هفته انصراف داد. تیاگو هم که بعد از تساوی ماه گذشته در دربی مرسی‌ساید بازی نکرده، به تمرین برگشته و می‌تواند بعد از بازی‌های ملی در ترکیب لیوربول قرار گیرد. لیوربول، تیم سوم جدول لیگ برتر، یکشنبه میزبان لسترسیتی صدرنشین است اما در صورت پیروزی می‌تواند جای حریف خود را بگیرد.

سوارس، آخرین ستاره مبتلا به کرونا

لوییس سوارس، ستاره تیم ملی اروگوئه و باشگاه اتلتیکو مادرید تست کرونای مثبت داشته و علاوه بر بازی حساس بامداد امروز مقابل برزیل در مقدماتی جام جهانی، دیدار هفته آینده برابر تیم سابقش، بارسلونا را نیز از دست می‌دهد. تست کرونای رودریگو مونوس، دروازه‌بان اروگوئه و همچنین یکی از اعضای کادر فنی مثبت بوده اما تست سایر بازیکنان و اعضای تیم منفی اعلام شده است. اما سوارس آخرین نمونه از بازیکنان نامدار فوتبال است که در این هفته بازی‌های ملی با تست مثبت مواجه شده‌اند، نمونه دیگرش محمد صلاح که در زمان حضور در مصر و همراهی با تیم ملی کشورش به این ویروس مبتلا شده است. محمد النی، هافبک مصر هم مثل صلاح کرونا گرفته و بازی برای آرسنال را هم از دست می‌دهد. در مجموع در آخرین دور از انجام تست‌های کرونا از بازیکنان و کادر تیم‌ها در لیگ برتر، ۱۶ نفر با این ویروس تماس داشته‌اند که بالاترین میزان از انجام تست‌های کرونا بعد از شروع مجدد لیگ برتر در خرداد است. این افراد که نامشان فاش نشده باید خودشان را ۱۰ روز قرنطینه کنند. در مجموع در ۱۱ دور انجام تست در لیگ برتر ۶۸ نفر مثبت بوده‌اند.

نمایی از فیلم ددپول با بازی رایان رینولدز

ستاره «ددپول» به ولز می‌رود

اف‌سی هالیوود وارد می‌شود

استیو داگلاس

رایان رینولدز و راب مک الهنی دو ستاره هالیوود، کار خرید یکی از قدیمی‌ترین تیم‌های فوتبال جهان را نهایی کردند و قصد دارند نخستین ورودشان در عرصه ورزش را در قالب یک مستند تلویزیونی تهیه کنند و به نمایش بگذارند. لحظه شگفت‌انگیز و به یادماندنی برای هواداران دیوانه فوتبال باشگاه ولزی رکسهام رقم خورد وقتی رینولدز و مک الهنی با ۲/۵ میلیون دلار این باشگاه را خریدند. رینولدز ۴۴ ساله که متولد کانادا است و بیشتر به خاطر فیلم‌های «ددپول» شهرت دارد، در یک ویدئوی کوتاه با اعلام خبر خریدن باشگاه ۱۵۶ ساله که در دسته پنجم فوتبال انگلیس بازی می‌کند، گفت: «واقعاً این اتفاق افتاد. شاید تا به حال نام رکسهام را نشنیده باشید یا نام استادیوم و اسپانسرش را اما از این به بعد می‌شنوید.» این دو ستاره هالیوود اخیراً با تراست هواداران باشگاه دیدار و این باشگاه را «غول خفته» توصیف کردند؛ آنها گفتند به دنبال این هستند که این باشگاه را به عنوان یک قدرت جهانی مطرح کنند.

برای بیشتر دیده شدن این باشگاه که در رده چهاردهم «لیگ ملی» دست و پا می‌زند و از سال ۲۰۰۸ از چهار رده فوتبال حرفه‌ای انگلیس بیرون بوده، مالکان جدید قصد دارند از رکسهام در یک مجموعه تلویزیونی مستند استفاده کنند شبیه به آنچه در سال‌های اخیر درباره منچسترسیتی و تاتنهام ساخته شده است.

مک الهنی، بازیگر و کارگردان آمریکایی که برنامه تلویزیونی «اینجا در فیلادلفیا همیشه هوا آفتابی است» را ایجاد کرده و دنبال می‌کند، به خبرنگاران گفت: «ما باید طوری درباره رکسهام فکر کنیم که منچستریونایتد درباره خودش تصور دارد. باید همه با باشگاه همکاری کنند، این بهترین راه است.»

«آمازون پرایم» از جمله اولین‌ها بود که به خبر خریدن رکسهام در توئیتر واکنش نشان داد و به دو این بازیگر تبریک گفت. آمازون پیش از این درباره تاتنهام و سیتی مستند ساخته و این تبریک شاید آغازیک همکاری باشد که به افزایش درآمد باشگاه کمک خواهد کرد.

رکسهام که از سال ۲۰۱۱ تحت مالکیت هواداران قرار گرفته بود، اعلام کرده کمپانی «پی آر مک رینولدز» صد درصد کنترل باشگاه را در دست می‌گیرد - البته با تأیید مقامات فوتبال - بعد از آنکه در رأی‌گیری از هواداران، ۹۸ درصد به نفع خریدن باشگاه از سوی رینولدز و مک الهنی رأی مثبت دادند. رکسهام از شهری در نزدیکی مرز شمال غربی انگلیس است که حدوداً ۶۵ هزار نفر جمعیت دارد.

کریس جونز، از اعضای تراست هواداران، که در نشست اخیر با رینولدز و مک الهنی شرکت داشته می‌گوید این دو بازیگر همه چیز را درباره تاریخ باشگاه می‌دانند؛ از سال‌های دهه ۷۰ که به عنوان تماشاگر در ورزشگاه ۲۰ هزار نفری ریس کورس حضور داشتند تا دهه ۹۰ تیم، که پیروزی‌های بزرگی در جام حذفی انگلیس به دست آورد از جمله برابر قهرمان آن موقع انگلیس، آرسنال. جونز گفت: «آنها به دنبال یک باشگاه اروپایی می‌گشتند که پتانسیل و تاریخ داشته باشد و در جایگاه درستی قرار نگرفته باشد اما در جامعه دارای اهمیت و پایگاه باشد. برای همین مشاوران خود را فرستادند تا باشگاهی با این شرایط پیدا کند و آن باشگاه ما هستیم.»

جونز گفت مالکان جدید فروتنی انگلیسی داشتند و با این حس از امید ها و رویاهایشان برای باشگاه گفتند که شامل توسعه استادیوم و زمین بازی و همچنین آوردن یک مدیر عامل باتجربه برای اداره امور باشگاه می‌شود: «مثل اینکه خواب می‌بینیم. ما همیشه گفته بودیم ما به کسانی نیاز داریم که صدها میلیون داشته باشند و بیایند و باشگاه را بخرند. حالا این اتفاق در واقعیت افتاده است.»

هواداران به دلیل شیوع ویروس کرونا اجازه ندارند از نزدیک مسابقات فوتبال را در انگلیس تماشا کنند اما رینولدز می‌خواهد تا جایی که ممکن است در بازی‌ها حضور داشته باشد: «ما می‌خواهیم سفیران فوق‌العاده‌ای برای باشگاه باشیم و این باشگاه را به همه دنیا معرفی کنیم.»

منبع: AP

حرکت جالب جوکوویچ پس از پیروزی

ابراز عشق نوله به سکوهای خالی

امسال مسابقات فینال تور ATP (نیتو ای‌تی‌پی فینالز) در سالن O۲ لندن بدون تماشاگر برگزار می‌شود و دلیلش هم ویروس دردسرساز کووید۱۹ است. با این حال مرد شماره یک تنیس جهان، نواک جوکوویچ هنوز هم راه ابراز عشق به طرفدارانش را می‌داند. جوکوویچ پس از اولین بازی‌اش در گروه «توکیو ۱۹۷۰» و شکست دادن دیه‌گو شوارتزمن در ۲ ست متوالی با نتایج ۶-۳ و ۶-۲، مانند همیشه خوشحالی کرد و با رفتن به چهار گوشه زمین مسابقات، دست خود را روی قلبش گذاشت و احساس خوبش را با سکوها قسمت کرد.

او درباره این حرکتش گفت: «این هم خوشحالی من است و البته نوعی قدردانی از مسئولان برگزارکننده و زمین مسابقه برای اینکه این فرصت را برایم فراهم کردند تا بتوانم در این مسابقات شرکت داشته باشم. ممکن است که جمله‌ای کلیشه‌ای باشد اما من همیشه سعی می‌کنم به خودم یادآوری کنم که نباید هیچ چیزی را ساده و تضمین شده بدانم و این یکی از کارهای روزمره‌ای است که به من چیزهایی را یادآوری می‌کند که باید حواسم به آنها باشد. با اینکه تماشاگری در ورزشگاه نبود، می‌دانم که کلی از مردم این بازی را از تلویزیون تماشا کردند و به همین دلیل خواستم که به این شیوه احساساتم را با آنها به اشتراک بگذارم.»

اگرچه نتیجه بازی برای خیلی‌ها آشنا بود - جوکوویچ بعد از اولین سال حضورش در فینال تور ATP هرگز در اولین مسابقه‌اش تن به شکست نداده است - اما جو مسابقه اینطور نبود.

نوله ادامه داد: «ورزشگاه جو بسیار عجیبی داشت. این حداقل چیزی است که می‌توانم بگویم. یک جورهایی احساس می‌کنی که داری یک بازی تمرینی انجام می‌دهی اما خب وقتی که داور روی تور را می‌بینی که امتیازات را اعلام می‌کند، متوجه می‌شوی که نه این واقعاً یک بازی رسمی است و تو هم داری در آن رقابت می‌کنی. اگرچه هواداران نیستند اما ذهنیت من نسبت به شیوه مبارزه در مسابقات عوض نشده است و همچنان روی کاری که باید انجام دهم تمرکز دارم اما باید بگویم که واقعاً دلم برای هواداران تنگ شده است.»

این پنجاهمین بازی مرد شماره یک تنیس در مسابقات تور فینال ATP بود و اولین بازی شوارتزمن. قطعاً تنیسور آرژانتینی از این شکست افسوس خواهد خورد اما جوکوویچ به او یادآوری کرد که خودش هم در اولین فصل حضورش در این مسابقات سه بازی متوالی را باخت. او گفت: «سال ۲۰۰۷ من برای اولین بار در شانگهای در این مسابقات شرکت کردم و هر سه بازی‌ام در مرحله گروهی را باختم. مسلماً خب شما می‌توانید کسانی مانند گریگور دیمیتروف و استفانوس سیتسیپاس را ببینید که در همان اولین بازی‌های‌شان پیروز شدند و حتی قهرمان شدند که کار بسیار بسیار تحسین‌برانگیزی بود اما به نظر من شیوه برگزاری این مسابقات به گونه‌ای است که حتی اگر یک بازی را هم ببازید باز این شانس را دارید که به مرحله نیمه نهایی صعود کنید و به همین دلیل انگیزه کسب امتیاز پیدا می‌کنید. خب همانطور که مشخص است با بردن هر بازی ۲۰۰ امتیاز می‌گیرید و این مثل این است که در یکی از رویدادهای ۲۵۰ امتیازی تنیس قهرمان شوید. به همین دلیل من فکر می‌کنم که دیه‌گو هنوز برای کسب پیروزی در بازی‌های بعدی‌اش انگیزه داشته باشد. من مطمئنم که او می‌خواهد بهتر از امروز بازی کند. ببینیم در ادامه چه اتفاقاتی رخ می‌دهد.» جوکوویچ در صورتی که امسال فاتح مسابقات فینال تور ATP شود به طور مشترک با راجر فدرر که شش بار قهرمان شده، پرافتخارترین تنیسورهای این تورنمنت خواهند بود.

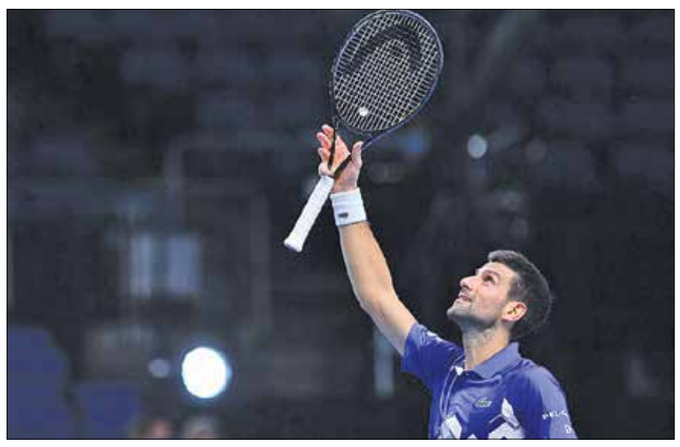

مدودف آماده مبارزه با جوکوویچ

اولین تجربه حضور دانیل مدودف در رقابت‌های تور فینال ATP در سال گذشته برای او به خاطره‌ای تلخ تبدیل شد چرا که هر سه بازی‌اش در مرحله گروهی را باخت اما این مرد روس این هفته با یک پیروزی قاطع مقابل الکساندر زورف که دو سال پیش قهرمان همین رقابت‌ها شده بود، دومین فصل حضورش را آغاز کرد. مدودف ۲۴ ساله در ست‌های متوالی با نتایج ۶-۳ و ۶-۴ بر حریف آلمانی‌اش غلبه کرد تا به طور مشترک با نواک جوکوویچ در صدر جدول گروه توکیو قرار بگیرد. بازی بعدی مدودف اما امشب یک آزمون سخت‌تر مقابل جوکوویچ است، کسی که خودش الهام‌بخش مدودف برای کسب قهرمانی در این رقابت‌هاست. جوکوویچ در اولین فصل حضورش در فینال تور ATP سه شکست متوالی داشت اما سال بعد با غلبه بر نیکلای داویدنکو، اولین قهرمانی‌اش را در شانگهای کسب کرد. مدودف پس از بازی درباره حریف امشبش که ماه گذشته او را در رقابت‌های مسترز پاریس شکست داده بود، گفت: «راستش من واقعاً نمی‌دانستم که جوکوویچ در اولین فصل حضورش در این مسابقات ۳ شکست داشته است. من امروز دیدم که او برای دومین فصل متوالی اولین بازی‌اش را در این رقابت‌ها برد. پس من هم می‌توانم امیدوار باشم که همین کار را انجام دهم. دوست دارم مقابل نواک بازی کنم و بی‌صبرانه منتظر آن هستم.»

آنزوری به نیمه نهایی صعود می‌کند؟

پایان روزهای سیاه ایتالیا

سه سال بعد از ناکامی شرم‌آور در صعود به جام جهانی، ایتالیا دوباره در جمع بهترین‌های اروپا رقابت می‌کند. آتزوری که با شیوع ویروس کرونا چند بازیکن خود را از دست داده، توانست تیم خوب لهستان را با ۲ گل شکست دهد و با ۹ امتیاز در صدر جدول گروه یک لیگ A در لیگ ملت‌های اروپا بایستد. ایتالیا می‌تواند با پیروزی برابر تیم سقوط کرده بوسنی در بازی امشب به نیمه‌نهایی رقابت‌ها صعود کند که مهر آینده برگزار می‌شود و احتمال میزبانی ایتالیا در آن مسابقات بسیار زیاد است. رم در تابستان هم میزبان بازی افتتاحیه یورو ۲۰۲۰ خواهد بود که با یک سال تأخیر برگزار می‌شود. ایتالیا در صورت تساوی لهستان و هلند حتی با شکست به نیمه‌نهایی می‌رود. آلبریگو اوانی، کمک مربی ایتالیا که در غیاب روبرتو مانچینی مبتلا به کرونا وظیفه مربیگری را به عهده گرفته، می‌گوید: «این بخشی از فرهنگ ما است. ایتالیایی‌ها بهترین عملکرد خود را در سخت‌ترین روزها ارائه می‌دهند و اتحاد بیشتری پیدا می‌کنند. این چیزی بود که قبل از بازی با لهستان به بازیکنان یادآوری کردم و از آنها خواستم و آنها فوق‌العاده بودند.» علاوه بر مانچینی که خودش را در خانه قرنطینه کرده، چیرو ایموبیله، برنده کفش طلای اروپا در فصل قبل هم شرایط مشابهی دارد. در مجموع ۲۰ بازیکن ایتالیا به دلیل مصدومیت یا ابتلا به ویروس نتوانستند تیم را همراهی کنند. بعد از ایتالیا، هلند که ۳ بر یک بوسنی را شکست داد، با ۸ امتیاز دوم است و البته لهستان که میزبان هلند است، با ۷ امتیاز هنوز برای صدرنشینی و رفتن به نیمه‌نهایی شانس دارد. بوسنی هم با ۲ امتیاز در قعر جدول گروه قرار دارد. رونالد دی بوئر مربی هلند با پیروزی یکشنبه شب تا حد زیادی از زیر فشار انتقادات رها شد. او نخستین مربی تیم ملی هلند است که در چهار بازی اولش موفق به کسب پیروزی نشده بود. هلند باید بازی امشب را ببرد و امیدوار باشد که ایتالیا، بوسنی را شکست ندهد. بوسنی هم اگرچه سقوط کرده اما اگر این بازی را ببازد، شاید در مقدماتی جام جهانی در سید چهارم قرار بگیرد.

یادداشت

مارک دویل

شانس دوباره دمبله پس از مصدومیت فاتی

فرصت آخر را از دست نده!

بیش از یک سال است که بارسلونا به دنبال این است که ضررش را تا حدی جبران کند و عثمان دمبله را که در سال ۲۰۱۷ با قیمت ۱۰۵ میلیون یورو از بوروسیا دورتموند خرید، به فروش برساند. با این حال او بارها فرصت نجات پیدا کرده و حالا مصدومیت زانوی آنسو فاتی باعث شده که دمبله یک بار دیگر به اصطلاح «آخرین فرصت» برای اثبات خود در بارسلونا را داشته باشد.

خبر مصدومیت فاتی تا ماه مارس ضربه سختی به بارسا بود. این بازیکن اسپانیایی در ترکیب ثابت رونالد کومان جایگاهی ویژه داشت و با عرض دادن به بازی و سرعت بالایش به خط حمله بارسا جان می‌بخشید.

ترینکائو ۲۰ ساله به تازگی به نوکمپ آمده، فیلیپه کوتینیو مناسب بازی در کنار میدان نیست و آنتوان گریزمان هم تمام تلاش خود را می‌کند که جای خالی لوییس سوارس را پر کند. به این ترتیب گزینه مشخص کومان برای جانشینی فاتی در سمت چپ خط حمله، دمبله است و این فرصت برای او از بازی این هفته با اتلتیکو مادرید آغاز می‌شود.

اما بارسا بارها دریافته که اتکا به این مهاجم فرانسوی ایده خوبی نیست. دمبله خریدی عجولانه بود و با تنها یک فصل درخشش در دورتموند به بارسا پیوست تا جانشین نیمار شود که به پاری سن ژرمن رفته بود اما او با دو مصدومیت، بیش از چهار ماه از اولین فصل خود را از دست داد و پس از آن هم مرتباً پیشرفتش دچار وقفه شده است.

بارسا در ژانویه گذشته مهاجمی نخرید، چرا که انتظار بازگشت دمبله را داشت. این کارها تنها از پس جوزپ ماریا بارتومئو برمی‌آمد. کیکه ستین، مربی بارسا در فصل پیش گفت: «دیدن اینکه عثمان چطور در تمرینات تلاش می‌کند من را به گریه می‌اندازد.» چند روز بعد، دمبله باز هم مصدوم شد و این بار زیر تیغ جراحان رفت تا مشکل همسترینگ پای راستش را درست کند. او شش ماه بعد در انتهای سپتامبر به میادین برگشت. کومان، مربی جدید بارسا از او برای دقایقی کوتاه بازی گرفت و برایش تمرینات آماده‌سازی ویژه‌ای در نظر گرفت. حالا به نظر می‌رسد که دمبله دارد به اوج برمی‌گردد.

او در این فصل لیگ قهرمانان دو گل زده و یک گل ساخته است و گل او در برد پنج بر دو بارسا مقابل رئال بتیس پیش از دیدارهای ملی از آن گل‌های مخصوص خودش بود. با این حال، دیدیه دشان تصمیم گرفت دمبله را به تیم ملی فرانسه دعوت نکند. او در پاسخ به این پرسش که آیا دمبله فرصت دعوت شدن را دارد، گفت: «بله، البته اما عثمان از یک مصدومیت شدید برگشته است. باید به او فرصت داد. می‌دانم که او چه توانایی‌هایی دارد اما او مشکلات فیزیکی دارد. حالا هم کارش این است که به اوج برگردد.»

فرصت خوبی برای دمبله مهیا شده که او اعتماد در نوکمپ را برگرداند. او بی‌تردید بدشانس بوده و مصدومیت‌های بدی داشته است اما مدت‌هاست که در بارسلونا، بسیاری حس می‌کنند که او به اندازه کافی از بدنش مراقبت نمی‌کند. لیونل مسی یک بار گفته بود: «او در داخل میدان پدیده است» و به این ترتیب به زندگی خارج از میدان او طعنه زده بود.

البته بازیکنانی که سرعت انفجاری دارند بیشتر از بقیه دچار مصدومیت عضلانی می‌شوند اما باشگاه بارها از دست بی‌انضباطی‌های دمبله عصبانی شده است. او بارها دیر به تمرینات آمده و متهم است که رفتار حرفه‌ای ندارد. میکائل نایا، آشپز سابق دمبله گفته است: «عثمان پسر خوبی است اما کنترل زندگی‌اش را در دست ندارد و به زمانی که باید در آن استراحت کند احترام نمی‌گذارد. بین دوستان صمیمی او هیچ قاعده‌ای حاکم نیست.»

اگر در تابستان هر باشگاهی برای خرید دمبله حاضر می‌شد مبلغ قابل توجهی بپردازد، بارسلونا که مشکل مالی دارد با خوشحالی می‌پذیرفت اما بهترین پیشنهادهای رسیده برای او، انتقال قرضی بود. هر چه باشد، او از سپتامبر ۲۰۱۷ تاکنون ۹ بار به دلیل مصدومیت دور از میدان بوده است و در این میان تقریباً ۸۰ بازی را از دست داده است.

این خوشبینی وجود دارد که دمبله کاری کند که نبود فاتی برای چهار ماه چندان به چشم نیاید اما بحث فقط همین است: خوشبینی. ما درباره امیدواری حرف می‌زنیم، نه انتظار.

زمانی که مشخص شد مصدومیت فاتی جدی است، حدس زده شد که بارسلونا احتمالاً در پنجره نقل و انتقالات زمستانی هیچ پیشنهادی را برای دمبله نخواهد پذیرفت اما این گمانه‌زنی محض است. حقیقت این است که هیچ تضمینی وجود ندارد که بدن دمبله بتواند یکی از پرفشارترین برنامه‌های بازی تاریخ فوتبال را تحمل کند. دکتر لمپاینن، پزشک معالج او گفته: «بزرگ‌ترین عامل خطرزا در مصدومیت همسترینگ این است که قبلاً همین مصدومیت را تجربه کرده باشید.» متأسفانه دمبله مشکلات زیادی را تجربه کرده و واقعیت تلخ این است که او دیگر فرصتی برای مصدومیت‌های جدید ندارد.

دیگر هیچ «آخرین شانس» دیگری در کار نخواهد بود.

منبع: سایت گل

گزارش

بهترین راننده تاریخ فرمول یک کدام است؛

همیلتون یا شوماخر؟

لوییس همیلتون تنها ده ساله بود و در یک پیست کودکان می‌راند که ران دنیس، رئیس تیم مسابقه مک لارن، از او باخبر شد. دنیس زیربال و پر او را گرفت و از کسی که در آینده هفت بار قهرمان جهان می‌شد، حمایت کرد.

همیلتون در ۲۲ سالگی امکان آن را یافت که در تیم اصلی مک لارن به همراه فرناندو آلونسو حضور پیدا کند. آلونسو در آن هنگام دو دوره قهرمان دنیا شده بود. همیلتون تازه وارد در اولین فصل حضورش توانست از آلونسو جلو بزند و تنها کیمی رایکونن از فراری بود که عملکردی بهتر از همیلتون داشت و قهرمان آن فصل شد.

آیا دنیس، همیلتون را به آلونسو ترجیح می‌داد؟ پاسخ این سؤال زمانی مشخص شد که آلونسو در پایان فصل و پس از اتمام قرارداد سه ساله‌اش، از این تیم جدا شد. همیلتون همان فصل بعد اولین قهرمانی‌اش را کسب کرد.

اما برای میشاییل شوماخر، مسیر اولین قهرمانی سنگلاخ بود. زمانی که او در سال ۱۹۹۱ به فرمول یک آمد، رانندگان بزرگی مانند آیرتون سنا، نایجل مانسل، آلن پروست و نلسون پیکت همچنان در میدان بودند. به همین دلیل بود که برای شوماخر با تیم کوچک و تازه‌تأسیس بنتون سه سال طول کشید تا قهرمان شود. او در سال‌های ۱۹۹۴ و ۱۹۹۵ قهرمانی‌های اول و دوم خود را کسب کرد.

تا چهار سال بعد از اولین قهرمانی همیلتون، خودروهای ضعیف مک لارن مانع آن شدند که او قهرمانی‌های بیشتری کسب کند. در سال ۲۰۱۱، حتی جنسون باتن، هم‌تیمی همیلتون از او جلو زد. در نهایت، او راهی مرسدس شد. این شرکت آلمانی خودرو هیبریدی ساخت که از خودروهای فرمول یک در آن زمان کیلومترها جلو بود. برای همیلتون، مرسدس تبدیل به خانه شد و او دو قهرمانی در سال‌های ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵ کسب کرد.

میشاییل شوماخر هم در سال ۱۹۹۶ به فراری پیوست. در آن هنگام، فراری ۲۰ سال بود که به دنبال موفقیت بود و شوماخر تکنیسین‌هایی مانند راس براون و روری برن را به این شرکت برد تا روز و شب در کارخانه‌اش حضور داشته باشند و خودروهای این شرکت را توسعه دهند. پس از پنج سال، کار شوماخر به نتیجه رسید: او در سال ۲۰۰۰ اولین قهرمانی از پنج قهرمانی پیاپی خود با فراری را کسب کرد.

وقتی صحبت راندن در یک مسیر سریع می‌شود، همیلتون با استعدادترین راننده‌ای است که فرمول یک به خود دیده است اما حتی همیلتون هم اشتباهات خود را دارد. در سال ۲۰۱۶ بود که نیکو روزبرگ او را تحت فشار بسیاری قرارداد و در نهایت خودش قهرمان دنیا شد.

از زمانی که روزبرگ از این ورزش خداحافظی کرده، کسی نتوانسته به همیلتون برسد.

گاهی به نظر می‌رسد که همیلتون، مانند کسی که برای خودروسواری تفریحی در روز یکشنبه به خیابان می‌رود، کاملاً خونسرد است و چالشی حس نمی‌کند. برتری او باعث شده که رقابت‌های فرمول یک دیگر چالش نداشته باشد. حتی پس از هفتمین قهرمانی او در دنیا هم همه چیز حاکی از آن است که این اوضاع ادامه دارد.

همیلتون بهترین راننده دوران خود است اما پیروزی‌های او یادآور نبردهای پرشور شوماخر نیست، که به این دلیل اسطوره شد که با رانندگان بزرگی رقابت می‌کرد. شوماخر راننده‌ای بی‌باک و در خدمت تیم بود و از غیرممکن ممکن ساخت.